

Svar (8/2 99)**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Det danske skattesystem er principielt et særbeskatningssystem, hvilket betyder, at hver enkelt person betaler skat af den indkomst, vedkommende tjener.

For ægtefæller gælder imidlertid en række sambeskatningselementer, der skal ses i sammenhæng. Reglerne skal bl.a. tilgodese ægtepar med kun én indkomstmodtager, eller hvor indkomsten er meget skævdelt. Derfor har ægtefæller mulighed for at overføre uudnyttede bundfradrag mellem sig. Dette gælder bl.a. for personfradraget og bundfradraget ved beregning af mellemskatten.

Skattelovgivningen åbner også mulighed for overførsel af den ene ægtefælles uudnyttede underskud til den anden ægtefælle, ligesom der er en meget fri adgang til overdragelse af aktiver mellem ægtefæller uden skattemæssige virkninger i forbindelse med selve overdragelsen. Endvidere sker der en samlet beskatning af ægtefællers kapitalindkomst.

Spørgsmålet vedrører et af disse sambeskatningselementer - reglerne for beregning af topskatten af ægtefællers samlede positive nettokapitalindkomst.

Disse regler blev som princip indført i forbindelse med skattereformen i 1993. Topskatten af kapitalindkomst beregnes hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst. Dermed sikres, at der er neutralitet i beskatningen af ægtefællers kapitalindkomst i den forstand, at ægtefællernes samlede skat vil være uafhængig af, hos hvem af ægtefællerne kapitalindkomsten indtægtsføres og dermed beskattes.

Placeringen af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst på toppen af den ægtefælles indkomst, som er størst, kan i nogle tilfælde betyde, at kapitalindkomsten beskattes hårdere, end hvis sambeskatningselementerne ikke eksisterede. Dette vil blive resultatet i det i begrundelsen nævnte eksempel og i alle andre tilfælde, hvor kapitalindkomst eller en del heraf bliver undergivet topbeskatning alene på grund af overførsel til den anden ægtefælle ved skatteberegningen.

Omvendt kan reglerne om beskatning af kapitalindkomst hos ægtefæller i andre tilfælde føre til en lempeligere samlet beskatning af ægtefællerne. Dette hænger sammen med, at det som bekendt er positiv nettokapitalindkomst, dvs. ægtefællernes samlede positive kapitalind-

komst efter fradrag af negativ kapitalindkomst, der beregnes skat af hos ægtefællen med den højeste personlige indkomst.

Hvis vi tager udgangspunkt i et eksempel, hvor den ene ægtefælle har negativ kapitalindkomst, mens den anden ægtefælle har positiv kapitalindkomst, vil ovennævnte adgang til at modregne negativ kapitalindkomst i positiv kapitalindkomst hos den anden ægtefælle betyde, at fradragsværdien af den negative kapitalindkomst kan nå op på over 59 pct., hvis vi regner kirkeskatten med.

Uden sambeskatningen af ægtefællers kapitalindkomst ville fradragsværdien af den negative kapitalindkomst alene svare til den samlede kommunale skatteprocent inkl. kirkelige afgifter, når skattejusteringerne i pinsepakken er fuldt gennemført. For en gennemsnitskommune i 1999 svarer det til en procent på 32,6.

Jeg synes, at det er vigtigt at få denne pointe med, når man ser på reglerne for beskatning af kapitalindkomst hos ægtefæller.

Jeg vil gerne understrege, at en ændring af sambeskatningen af kapitalindkomst for ægtefæller indebærer, at det vil få betydning for ægtefællernes samlede skat, hvorledes kapitalindtægter og -udgifter fordeles mellem ægtefællerne.

Dette vil efter min opfattelse medføre en helt umulig kontrolopgave for ligningsmyndighederne med henblik på at konstatere »rette indkomstmodtager«, fordi der som nævnt er meget fri adgang til overførsel af aktiver mellem ægtefæller uden afståelsesbeskatning. Dette er en adgang, som jeg ikke mener, der skal ændres ved, og jeg finder derfor alt i alt de gældende regler vedrørende beskatning af ægtefæller både rimelige og hensigtsmæssige. Reglerne sikrer en lempelig beskatning af ægtepar med kun én indkomstmodtager samtidig med, at reglerne uden unødigt kontrol modvirker misbrug i form af vilkårlige og rent skattemæssigt motiverede overførsler af kapitalindkomst mellem ægtefæller.

Spm. nr. S 1006

Til by- og boligministeren (27/1 99) af:
Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilken logik er der i, at Københavns Kommunes beboerklagenævnt ikke vil behandle klage-